

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV

Pârâtă: Provincie Drenthe

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank Assen (Țările de Jos) — Interpretarea articolului 1 alineatele (1) și (3) și a articolului 6 alineatele (1) și (6) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237) — Legislație națională care prevede o competență concomitentă a instanțelor civile și administrative ce poate conduce la decizii contradictorii — Competență a instanței administrative limitată la aprecierea deciziei de deschidere a procedurii de atribuire a contractelor de achiziții publice — Excludere în cazul unei decizii de atribuire a contractului de achiziții publice unuia dintre ofertanți — Acordare de daune-interese

Dispozitivul

1. Articolul 1 alineatele (1) și (3) și articolul 2 alineatele (1) și (6) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea procedurilor privind căile de atac în ceea ce privește atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri și de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992, nu se opun unui sistem în care, pentru a obține într-un timp scurt o decizie jurisdicțională, singura procedură disponibilă este cea care se caracterizează prin faptul că are ca obiect să permită adoptarea cu celeritate a unei măsuri obligatorii, avocații nu au dreptul să prezinte concluzii, probele nu pot fi, în principiu, administrate decât în scris, dispozițiile legale privind probele nu sunt aplicabile și hotărârea pronunțată nu conduce la stabilirea definitivă a raporturilor juridice și nu face parte dintr-un proces decizional cu valoare de lucru judecat.
2. Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50, trebuie interpretată în sensul că nu se opune faptului că judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, pentru a adopta o astfel de măsură, realizează o interpretare a Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, care, ulterior, este calificată drept eronată de instanța de fond.
3. În ceea ce privește răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii care îi sunt imputabile, particularii vătămați au un drept la repararea prejudiciului dacă norma de drept al Uniunii încălcată are ca obiect conferirea de drepturi particularilor, dacă încălcarea acestei norme este suficient de gravă și dacă există o legătură directă de causalitate între încălcarea obligației și prejudiciul suferit. În lipsa dispozițiilor de drept al Uniunii în acest domeniu, în cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, revine ordinii juridice interne din

fiecare stat membru sarcina de a stabili criteriile în temeiul cărora trebuie constatat și evaluat prejudiciul care rezultă din încălcarea dreptului Uniunii în domeniul atribuirii contractelor de achiziții publice, în măsura în care sunt respectate principiile echivalenței și efectivității.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Peter Pammer/Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH/Oliver Heller (C-144/09)

(Cauzele conexate C-585/08 și C-144/09) (¹)

[Competența judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 15 alineatul (1) litera (c) și alineatul (3) — Competența în materia contractelor încheiate de consumatori — Contract de călătorie cu o navă cargou — Noțiunea „călătorie cu preț forfetar” — Contract de cazare la hotel — Prezentarea călătoriei și a hotelului pe o pagină de internet — Noțiunea de activitate „direcționată spre” statul membru în care este domiciliat consumatorul — Criterii — Accesibilitatea paginii de internet]

(2011/C 55/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Peter Pammer (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH (C-144/09)

Pârâți: Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Oliver Heller (C-144/09)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof (Austria) — Interpretarea articolului 15 alineatul (1) litera (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competența în materia contractelor încheiate de către consumatori — Acțiune având ca obiect rambursarea contravalorii unei călătorii cu o navă cargou, rezervată la o companie stabilită într-un alt stat membru decât cel în care pasagerul are domiciliul, prin intermediul unei agenții stabilite de asemenea în acel alt stat membru, dar care oferă astfel de servicii prin internet în statul membru în care pasagerul are domiciliul — Posibilitatea de a califica o călătorie cu o navă cargou drept „călătorie cu un preț forfetar” în sensul Regulamentului (CE) nr. 44/2001 — Caracteristici minime impuse pentru o pagină de internet pentru a putea considera că activitățile anunțate pe pagina respectivă sunt activități direcționate spre statul membru în care consumatorul are domiciliul

Dispozitivul

1. Un contract ce are ca obiect o călătorie cu o navă cargou, precum cel în discuție în acțiunea principală în cauza C-585/08, constituie un contract de transport care, pentru un preț forțat, oferă o combinație între călătorie și cazare în sensul articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.
2. Pentru a stabili dacă se poate considera că un comerciant, a cărui activitate este prezentată pe pagina sa de internet sau pe cea a unui intermediar, își „direcționează” activitatea către statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul, în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 44/2001, trebuie să se verifice dacă, înainte de încheierea eventuală a unui contract cu consumatorul, rezultă din aceste pagini de internet și din activitatea globală a comerciantului că acesta din urmă intenționa să intre în relații comerciale cu consumatori domiciliați în unul sau mai multe state membre, printre care cel în care este domiciliat acest consumator, în sensul că era dispus să încheie un contract cu aceștia.

Următoarele elemente, a căror enumerare nu este exhaustivă, pot constitui indicii care permit să se considere că activitatea comerciantului este direcționată către statul membru în care este domiciliat consumatorul, și anume natura internațională a activității, menționarea unor itinerarii cu punctul de plecare în alte state membre pentru a se deplasa la locul în care are sediul comerciantul, utilizarea unei alte limbi sau a unei alte monede decât limba sau moneda utilizate în mod obișnuit în statul membru în care are sediul comerciantul, cu posibilitatea de a rezerva și de a confirma rezervarea în această limbă diferită, menționarea unor coordonate telefonice cu indicarea prefixului internațional, efectuarea unor cheltuieli pentru un serviciu de referințiere pe internet în scopul de a facilita accesul consumatorilor domiciliați în alte state membre la pagina de internet a comerciantului sau a intermediarului său, utilizarea unui nume de domeniu de prim nivel diferit de cel al statului membru în care are sediul comerciantul și menționarea unei clientele internaționale alcătuite din clienți domiciliați în diferite state membre. Revine instanței naționale sarcina de a verifica existența unor astfel de indicii.

În schimb, este insuficientă simpla accesibilitate a paginii de internet a comerciantului sau a intermediarului în statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul. Aceeași este situația în cazul menționării unei adrese electronice, precum și a altor date de contact sau în cazul utilizării unei limbi sau a unei monede care sunt limba și/sau moneda utilizate în mod obișnuit în statul membru în care are sediul comerciantul.

(¹) JO C 44, 21.2.2009.
JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-89/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire — Articolul 43 CE — Sănătate publică — Exploatare a laboratoarelor de analize de biologie medicală — Legislație națională care limitează la 25 % din capitalul social participarea asociațiilor care nu exercită profesia de biolog — Interdicție de a participa la capitalul a mai mult de două societăți care exploatează în comun unul sau mai multe laboratoare de analize de biologie medicală — Obiectiv vizând asigurarea independenței profesionale a biologilor — Obiectiv vizând menținerea unei pluralități a ofertei în materie de biologie medicală — Coerență — Proportionalitate)

(2011/C 55/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Rozet și E. Traversa, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentați: G. de Bergues și B. Messmer, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 43 CE — Norme în materie de funcționare a laboratoarelor de analiză de biologie medicală — Legislație națională care limitează la 25 % din capitalul social participarea asociațiilor neprofesioniști — Interzicerea participării la capitalul a mai mult de două societăți care exploatează în comun unul sau mai multe laboratoare de biologie medicală — Restricționări ale libertății de stabilire justificate de obiectivul protecției sănătății publice și proporționale?

Dispozitivul

1. Interzicând biologilor să dețină participații la mai mult de două societăți constituite în vederea exploatării în comun a unuia sau mai multor laboratoare de analize de biologie medicală, Republica Franceză nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.
2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Republica Franceză și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 113, 16.5.2009.